

царь Пизистрата събрали всички-ты тѣхъ пѣс-
ни, нарядили гы едни по другъ ужъ спорядъ
въ какъвго рядъ сж ставалы работы-ты, за ко-
ито ся приказва въ тѣхъ, за да гы скръпятъ
на едно твореніе. Така отъ оныя пѣсни, кои-
то народъ-тѣ си съчинявалъ и пѣлъ за различ-
ны работы и лица отъ воеваніе срѣща Троя,
направили едно твореніе и го нарекли Иліада, сир
пѣснь затИліона (Троя). това твореніе е пръвъ
источникъ, отъ който битописатели-ти сж чръ-
пали извѣстія за прьвоначяльны-ты врѣмена на
Гръцкый народъ. А зачто-то това е твореніе
просто-народно, и единъ простъ народъ всичко
обличя въ измыслъ, то и бытописание-то (исто-
рія-та) за Гръцкый народъ е прѣисплънина
съ басни, съ юначества небывалы, та да ся прѣ-
чисти и отъ десять едно да ся пробере, и то
пакъ ще е прѣувеличено.

Окончателно сж турили нарѣдъ Иліадъ-
тѣ и сж ѣ докаралы на тоя видъ, както ѣ има-
ме сега, Александрійскы грамматици Ценадотъ,
Ефесець, Аристофанъ Бизантіець и Кратесь, а
раздѣлялъ ѣ е на 24 пѣсни (рапсодіе) нѣкой-
си Аристархъ, кой-то е живѣлъ въ Александрі-
ѣ около половинѣ на третій вѣкъ прѣди Р. Х.
Кога събрали пѣсни-ты за разрушеніе Троя,
та скрили отъ тѣхъ едно твореніе. то го на-
рекли Іліадось ту омиру рапсодіе, което ще